

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

**T/4822. számú
törvényjavaslat**

**egyes törvények vízgazdálkodási és tűzvédelmi tárgyú, illetve közszolgáltatás
ellátásával összefüggő módosításáról**

Előadó:

**Dr. Pintér Sándor
belügyminiszter**

Budapest, 2015. május

2015. évi ... törvény

egyes törvények vízgazdálkodási és tűzvédelmi tárgyú, illetve közszolgáltatás ellátásával összefüggő módosításáról

1. A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosítása

1. §

(1) A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Vgtv.) 3. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdésben foglaltakra tekintettel, azon állami tulajdonban lévő vizek és vízilétesítmények, amelyek vonatkozásában

a) vízitársulat vagyongazdálkodási joga vagy kezelői joga van bejegyezve az ingatlan-nyilvántartásba, vagy

b) vízitársulat üzemeltetésében állnak és az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyongazdálkodási a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet, a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zrt., a fővárosi, megyei kormányhivatal, illetve az előbbiekből bármelyikének valamely jogelőd szerve, vagy a vízitársulat üzemeltetésében állnak, de nincsen bejegyezve az ingatlan-nyilvántartásba vagyongazdálkodási vagy kezelői,

e törvény erejénél fogva a működési terület szerinti vízügyi igazgatási szerv vagyongazdálkodásába kerülnek.”

(2) A Vgtv. 3. § (5)-(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) Az ingatlanügyi hatóság a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény 11. § (7a) bekezdésében foglalt feltételek fennállása esetén, a vízügyi igazgatási szerv egyoldalú nyilatkozatát tartalmazó kérelme alapján bejegyzik a vízilétesítmények vonatkozásában a vízügyi igazgatási szerv vagyongazdálkodási jogát az ingatlan-nyilvántartásba, és – amennyiben az a bejegyzéshez szükséges – egyidejűleg törli a (3) bekezdésben megjelölt szerv vagyongazdálkodási jogát vagy kezelői jogát az ingatlan-nyilvántartásból.

(6) A vízitársulat az üzemeltetési és fenntartási feladatokat az (5) bekezdés szerinti ingatlanügyi hatósági határozat kézhezvételének napjáig látja el.

(7) A vízitársulat által a vagyon használatára, valamint hasznosítására harmadik személlyel kötött szerződésben a korábbi vagyongazdálkodási vagy kezelői helyébe a (3) bekezdésben kijelölt vagyongazdálkodási lép. Egyéb tekintetben a vízügyi igazgatási szerv nem tekinthető a vízitársulat jogutódjának.”

2. §

A Vgtv. 4. § (1) bekezdése a következő *b)* ponttal egészül ki:

(A települési önkormányzat feladata:)

„*b)* a település belterületén a csapadékvízzel történő gazdálkodás.”

3. §

A Vgtv. 7. § (4) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

(A (3) bekezdésben megjelölt feladat:)

„g) a település belterületén a csapadékvíz elkülönített elvezetését biztosító árkok fenntartása és vízilétesítmények üzemeltetése, az országos közút, illetve a közforgalmú vasút víztelenítését szolgáló árkok, csatornák és egyéb vízelvező vízilétesítmények kivételével.”

4. §

A Vgtv. a következő 22/A-22/C. §-sal egészül ki:

„22/A. § (1) A vízügyi igazgatási szerv vizsgálja, hogy van-e az öntözővíz továbbítását akadályozó vízfolyás- vagy csatornaszakasz.

(2) Ha a vízügyi igazgatási szerv az (1) bekezdés szerinti vizsgálat eredményeképpen megállapítja, hogy van nem állami tulajdonban lévő, az öntözővíz-továbbítást akadályozó vízfolyás- vagy csatornaszakasz, úgy kezdeményezi a vízügyi hatóságnál a vízügyi igazgatási szerv üzemeltetőként, fenntartóként történő kijelölését.

(3) A vízügyi hatóság – hatvan napon belül lefolytatott hatósági eljárásban – a vízügyi igazgatási szervet üzemeltetőnek és fenntartónak akkor jelöli ki, ha

a) megállapítja, hogy az adott nem állami tulajdonban lévő vízfolyásnak, csatornának az öntözésben betöltött szerepe közérdekű, és

b) a vízfolyás, csatorna elhanyagolt állapota akadályozza az öntözővíz-továbbítást.

(4) A vízügyi hatóság kijelölő döntése két évig hatályos és fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.

(5) A kijelölő döntés a közléstől számítva legfeljebb három hónap időtartamot biztosít arra, hogy a vízügyi igazgatási szerv a vízfolyást, csatornát üzemeltetésre és fenntartásra átvegye.

22/B. § Ha az öntözővíz továbbítását akadályozó vízilétesítmény tulajdonosa a 22/A. § szerinti hatósági kijelölés helyett üzemeltetési szerződést köt a vízügyi igazgatósággal a vízfolyás, csatorna üzemeltetésére és fenntartására, úgy a vízügyi igazgatóság a kijelölés iránti kérelmet visszavonja és a vízügyi hatóság a folyamatban lévő eljárást megszünteti, valamint, ha a kijelölés már megtörtént, a vízügyi hatóság a döntést visszavonja. A szerződéskötésről a vízügyi igazgatási szerv 15 napon belül tájékoztatja a vízügyi hatóságot.

22/C. § (1) A 22/A. § (3) bekezdés a) pontja szerinti közérdek fennállását a vízügyi igazgatási szerv rendszeresen vizsgálja.

(2) Az (1) bekezdés szerinti vizsgálat eredményeképpen a vízügyi igazgatási szerv kezdeményezheti

a) a kijelölő döntés felülvizsgálatát vagy időbeli hatályának meghosszabbítását,

b) az üzemeltetési szerződés felülvizsgálatát.

(3) Az öntözést szolgáló vízfolyás, csatorna tulajdonosa kezdeményezheti az üzemeltetési szerződés vagy a kijelölő döntés felülvizsgálatát, ha a szerződés megkötését vagy a hatósági döntés kiadását megalapozó közérdekűség álláspontja szerint már nem áll fenn.”

5. §

A Vgtv. 28. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jogszabály által bejelentéshez kötött tevékenységektől eltekintve vízjogi engedély szükséges

a) a vízimunka elvégzéséhez, a vízilétesítmény megépítéséhez és átalakításához (vízjogi létesítési engedély),

b) a vízilétesítmény használatbavételéhez és üzemeltetéséhez, a vízhasználathoz (vízjogi üzemeltetési engedély), és

c) a vízilétesítmény megszüntetéséhez (megszüntetési engedély).”

6. §

A Vgtv. 39. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § (1) A víziközmű társulat törvényességi felügyeletét a cégbíróság látja el. A cégbíróságnak a víziközmű társulattal kapcsolatos eljárására a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény előírásait kell alkalmazni.

(2) A víziközmű társulat szakmai ellenőrzését a társulat székhelye szerinti vízügyi igazgatási szerv gyakorolja.

(3) A vízügyi igazgatási szerv a szakmai ellenőrzés keretében

a) tagja a szervező bizottságnak és nyomon követi annak munkáját, továbbá részt vesz a taggyűlésen,

b) a víziközmű, illetve a belterületi vízrendezést és csapadékvíz elvezetést szolgáló vízilétesítmény létrehozásával, illetve a fejlesztés szükségességével kapcsolatban előzetesen nyilatkozik, hogy a tevékenység mennyiben jelenti a 38. §-ban foglalt közfeladat ellátását, továbbá javaslatot adhat a víziközmű társulat által megvalósítandó közcélú vízilétesítmény tervezéséhez és a kivitelezés ütemezéséhez,

c) közvetlenül kezdeményezi a víziközmű társulat működésével kapcsolatban feltárt szakmai hiányosságok megszüntetését,

d) figyelemmel kíséri a 38. § szerinti közfeladat teljesítésének végrehajtását, valamint a végrehajtást követően az elszámolási eljárás lefolytatását,

e) a víziközmű társulattól a *d)* ponthoz kapcsolódóan személyes adatot nem tartalmazó adatszolgáltatást kérhet.

(4) Ha a vízügyi igazgatási szerv a (3) bekezdés szerinti szakmai ellenőrzés során jogszabályban vagy hatósági határozatban foglalt szakmai előírások megsértését, vagy hibás gyakorlat folytatását észleli, felhívja a víziközmű társulatot a jogsértés vagy hibás gyakorlat megszüntetésére. Az érintett a felhívásban foglaltakat köteles megvizsgálni és a megadott határidőn belül az annak alapján tett intézkedésről vagy egyet nem értéséről a vízügyi igazgatási szervet tájékoztatni. Ha a víziközmű társulat a megadott határidőn belül a jogsértést vagy hibás gyakorlatot nem szünteti meg, a vízügyi igazgatási szerv a jogszabálysértő állapot

megszüntetése érdekében kezdeményezi a vízügyi hatóságnál, illetve a fővárosi, megyei kormányhivatalnál a feladat- és hatáskörébe tartozó hatósági eljárás megindítását.

(5) A víziközmű társulat működésével kapcsolatos panaszok és közérdekű bejelentések esetében a feladat- és hatáskörét érintően az illetékes vízügyi hatóság jár el a vízügyi igazgatási szerv bevonásával.

(6) Ha a vízügyi igazgatási szerv a (3) bekezdés szerinti szakmai ellenőrzés során a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvényben, az alapszabályban vagy a belső szabályzatban foglalt – a (4) bekezdés hatálya alá nem tartozó – előírás megsértését észleli, tizenöt napon belül kezdeményezi a cégbíróságnál a törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatását.”

7. §

A Vgtv. a következő 39/A. §-sal egészül ki:

„39/A. § (1) Ha a víziközmű társulat a 38. § szerinti közfeladat teljesítése során létesülő vagy fejlesztésre kerülő vízilétesítményt a meglévő víziközmű-szolgáltatáshoz történő csatlakozással kívánja üzemeltetni, vagy egyébként a létesülő vízilétesítmény a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény hatálya alá tartozik, a létesítéssel vagy fejlesztéssel érintett víziközmű-szolgáltatási ágazatban az ellátási területen szolgáltatást végzőt (a továbbiakban: szolgáltató) az alakuló taggyűlésre és a taggyűlésekre meg kell hívni.

(2) A szolgáltató a víziközmű társulat által megvalósítandó közcélú vízilétesítmény tervére és a kivitelezés ütemezésére véleményt nyilváníthat és javaslatot tehet, továbbá a víziközmű társulat képviselőjéhez kérdést intézhet.

(3) A szolgáltatót az (1) bekezdés szerinti vízilétesítmény vízjogi létesítési, illetve vízjogi üzemeltetési engedélyezési eljárása során ügyféli jogállás illeti meg.”

8. §

A Vgtv. 40. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja vonatkozásában a tagok kétharmadának, az (1) bekezdés *c)* pontja tekintetében a tagok több mint felének szavazata szükséges. Amennyiben az érdekeltségi terület több települést foglal magában, településenként szükséges a tagok kétharmadának vagy több mint felének szavazata.”

9. §

A Vgtv. 41. §-a a következő *j)* ponttal egészül ki:

(A víziközmű társulat alapszabályában meg kell határozni:)

„*j)* a szakmai ellenőrzést ellátó vízügyi igazgatási szerv nevét, székhelyét.”

10. §

A Vgtv. 42. § a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A taggyűlés összehívását a vízügyi igazgatási szerv is kezdeményezheti.”

11. §

A Vgtv. 45. §-a a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) Felhatalmazást kap a Kormány a vízgazdálkodási bírság mértéke megállapításának szempontrendszere és a bírság megfizetési módja részletszabályainak rendeletben történő megállapítására.”

12. §

A Vgtv. 45/A. §-a a következő *f)* ponttal egészül ki:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„*f)* a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv.”

13. §

A Vgtv. 1. számú melléklete az *1. melléklet* szerint módosul.

14. §

A Vgtv.

a) 29. § (1a) bekezdésében az „az e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott” szövegrész helyébe az „a jogszabályokban előírt” szöveg,

b) 40. § (1) bekezdésében a „természetes személyek, jogi személyek, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek” szövegrész helyébe a „természetes és jogi személyek” szöveg,

c) 44/E. § (2) bekezdésében a „közszolgáltató” szövegrész helyébe a „közszolgáltató vagy a követelés egyéb jogosultja (a továbbiakban: követelés jogosultja)” szöveg,

d) 44/E. § (3) bekezdésében a „közszolgáltató” szövegrész helyébe a „követelés jogosultja” szöveg,

e) 45. § (8) bekezdés *m)* pontjában a „díj fizetésére kötelezett eljárások” szövegrész helyébe a „díj fizetésére kötelezett eljárások, a vízügyi igazgatási szervek díjfizetési mentességével érintett eljárások” szöveg,

f) 1. számú melléklet 5. pontjában a „település árvízmentesítését szolgáló körtöltés” szövegrész helyébe a „település vagy településrész árvízmentesítését szolgáló töltés” szöveg lép.

15. §

Hatályát veszti a Vgtv. 45/D. §-a.

2. A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény módosítása

16. §

(1) A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Ttv.) 4. § *i*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„*i*) *tűz- vagy robbanásveszélyes készülék, gép, berendezés*: olyan szerkezet, amelyet az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról szóló 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet)

- ia*) tűzveszélyes gázok,
 - ib*) tűzveszélyes aeroszolok,
 - ic*) tűzveszélyes folyadékok,
 - id*) tűzveszélyes szilárd anyagok,
 - ie*) A, B, C vagy D típusú önreaktív anyagok és keverékek,
 - if*) piroforos folyadékok,
 - ig*) piroforos szilárd anyagok,
 - ih*) 1. vagy 2. kategóriába tartozó, vízzel érintkezve tűzveszélyes gázokat kibocsátó anyagok és keverékek,
 - ii*) 1. kategóriába tartozó oxidáló folyadékok,
 - ij*) 1. kategóriába tartozó oxidáló szilárd anyagok vagy
 - ik*) A, B, C vagy D típusú szerves peroxidok
- veszélyességi osztályai és kategóriái egyikébe tartozó anyag vagy keverék előállítására, feldolgozására, használatára, tárolására vagy kimérésére terveztek és gyártottak;”

(2) A Ttv. 4. §-a a következő *x*) és *y*) ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

„*x*) *tűz- vagy robbanásveszélyes technológia*: a tűz- vagy robbanásveszélyes készülék, gép, berendezés fogalmába nem tartozó, olyan anyag- vagy energiaátalakításra szolgáló szerkezetekből álló rendszer, amelyben az *ia*)-*ik*) alpontban meghatározott anyag vagy keverék előállítása, feldolgozása, használata, tárolása vagy kimérése történik;

y) *megfelelőségi nyilatkozat*: a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2008. július 9-i 2008/768/EK európai parlamenti és tanácsi határozat III. mellékletének tartalmán alapuló, a tűzoltó-technikai termékre, a tűz- vagy robbanásveszélyes készülékre, gépre, berendezésre vonatkozó tűzvédelmi, biztonságossági követelményeknek való megfelelés igazolására alkalmas irat.”

17. §

A Ttv. 48. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 2013. július 1. előtt a tűzoltó-technikai termékként kezelt építési termékekre kiadott, 2013. július 1-jéig hatályukat nem veszített tűzvédelmi megfelelési tanúsítványok és

forgalmazási engedélyek – az azokban meghatározott érvényességi időtől függetlenül – 2016. július 1-jéig hatályosak.”

18. §

A Ttv. a következő 51. §-sal egészül ki:

„51. § E törvény 4. § *i*) pontja az 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

3. Az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV törvény módosítása

19. §

Az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény (a továbbiakban: Ektv.) 1. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az ideiglenes ellátásra irányuló kijelölés az új hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés megkötéséig, de legfeljebb kormányrendeletben meghatározott időtartamra érvényes.”

20. §

Az Ektv. 4. §-a a következő *e*) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának kiesése esetére)

„*e*) az ideiglenes ellátásra irányuló kijelölés lehetséges időtartamát.”

4. Záró rendelkezések

21. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

(2) Az 1-15. §, a 19. §, a 20. §, a 22. § (1) bekezdése és az 1. melléklet 2015. július 1-jén lép hatályba.

22. §

(1) E törvény 1. alcíme a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény 16. §-a az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról szóló 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

1. melléklet a 2015. évi ... törvényhez

1. A Vgtv. 1. számú melléklet 26. b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„b) *saját célú vízellátási rendszer*: rendeltetésük szerint üzemi, háztartási, mezőgazdasági vízellátást, valamint vízkárelhárítási, víztisztítási, vízerő hasznosítási feladatokat ellátó, továbbá a közcélú vízellátási rendszernek nem minősülő szennyvíz gyűjtését, tisztítását, hasznosítását és elhelyezését szolgáló mű, és ami a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény szerint nem minősül víziközműnek.”

2. A Vgtv. 1. számú melléklete a következő 43. ponttal egészül ki:

„43. *árvízi lefolyási sáv*: a nagyvízi meder azon része, amely az árvíz és a jég elvezetésében részt vesz, mely lehet elsődleges, másodlagos és átmeneti lefolyási sáv.”

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat célja a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvénynek (a továbbiakban: Vgtv.) a nemzeti vagyronról szóló 2011. évi CXCVI. törvény nemzeti vagyronkezeléssel kapcsolatos szabályaival, illetve a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény víziközmű fogalmával történő összhangjának megteremtése.

Ezenkívül a belterületen történő csapadékvíz-gazdálkodás szabályai egyértelműsítésre kerülnek oly módon, hogy a település belterületén a csapadékvíz elvezetését biztosító árkok fenntartása és vízilétesítmények üzemeltetése az önkormányzat feladata – kivéve az országos közút, illetve a közforgalmú vasút víztelenítését szolgáló árkokat, csatornákat és egyéb vízelvező vízilétesítményeket, ahol a közút, illetve vasút fenntartója köteles a fenntartásról gondoskodni. A feladat nem új közfeladat, az önkormányzatok ezt a településüzemeltetés keretében jelenleg is ellátják, most az ágazati törvény pontosítására kerül sor.

A XXI. században kiemelt prioritásként szükséges kezelni az öntözéses gazdálkodás bővítésének, a vízkészletek védelmének és hasznosításának ügyét, a klímaváltozásra adható válaszok koordinált és minőségi, a fenntarthatóságot szolgáló megoldását. Hazánkban a vízgazdálkodás alapvető jellemzője a vízforgalom és a vízháztartás idő- és térbeli változékonysága, szélsőségesége, így a vízkészletekkel történő gazdálkodásban a vízügyi igazgatási szervek részéről jelentősebb állami koordinációra, szükséges esetén – a víztovábbítás érdekében – állami üzemeltetésre van szükség.

A fentiek alapján a törvényjavaslat a megfelelő öntözővíz-továbbítás biztosítására és a víztovábbítást akadályozó művek állami üzemeltetésbe vételére tesz javaslatot.

A jogalkalmazási tapasztalatok rámutattak arra, hogy a víziközmű társulatoknál a vízügyi igazgatóságok részéről szakmai ellenőrzésre van szükség, nem pedig jogszerűségi vizsgálatra, törvényességi ellenőrzésre. A Vgtv. módosítása a vízügyi szakmai követelmények ellenőrzését telepíti a vízügyi igazgatósághoz, amely a vízügyi igazgatóságok profiljába reálisabban illeszkedik. A törvényességi felügyeleti jogkör gyakorlása továbbra is a cégbíróságok feladata.

A javaslat új felhatalmazó rendelkezést is tartalmaz. A Vgtv. hatályos 32/A. §-a meghatározza a vízgazdálkodási bírság kiszabásának eseteit és a bírság mértékét, az új felhatalmazás pedig a bírság kiszabása során alkalmazandó szempontrendszernek és a bírság megfizetési módja részletszabályainak rendeletben történő megállapítására ad a Kormánynak felhatalmazást.

A Vgtv. fogalom-meghatározásainak módosítása esetében pontosításra kerül az elsőrendű árvízvédelmi vízilétesítmény és a saját célú vízilétesítmények definíciója, valamint új fogalomként kerül bevezetésre az árvízi lefolyási sáv meghatározása, az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény szóhasználatával összhangban.

A tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Ttv.) módosításának célja az uniós és hazai szabályozási előírások összhangjának megteremtése.

Az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosítása – a települési önkormányzat hulladékgazdálkodási közszolgáltatás helyreállítására vonatkozó kötelezettségének fenntartása mellett – azt írja elő,

hogy a közszolgáltatás helyreállításáig, de legfeljebb a végrehajtási kormányrendeletben meghatározott időtartamig kerülhet sor a kijelölt közérdekű szolgáltató általi ideiglenes ellátásra.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

az 1. §-hoz

A § módosításának célja a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvénynek (a továbbiakban: Vgtv.) a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvénnyel való összhangjának megteremtése.

Az állami tulajdonú művek vagyongazdálkodási jogának rendezése során szerzett tapasztalatok alapján indokolt a Vgtv. 3. § (3), illetve (5)-(7) bekezdéseinek módosítása, hogy valóban azon állami tulajdonú ingatlanok vagyongazdálkodási jogát vezessék át az ingatlan-nyilvántartásban, amelyeknek a Vgtv. szerint a vízügyi igazgatóság vagyongazdálkodásába kell kerülnie.

a 2. és 3. §-hoz

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Möt.) nem tartalmaz tételes felsorolást az önkormányzatok által ellátandó feladatokról, hanem egyfajta példálózó felsorolást ad, amelynek keretét az ágazati törvények töltik ki tartalommal.

A Vgtv. 6. § (4) bekezdés c) pontja leszögezi, hogy a telekre hullott csapadékvíz az ingatlan tulajdonosának a birtokába és tulajdonába kerül, amellyel ő rendelkezik. A tulajdonos azonban jellemzően kivezeti a csapadékvizet az ingatlanáról a közterületre, a nem egyesített rendszerű (csapadék) csatornába vagy az egyesített rendszerű (szennyvíz- és csapadék) csatornába. Az egyesített rendszerű csapadékvíz-elvezetést mint víziközmű-szolgáltatást a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény szabályozza, viszont a nem egyesített rendszerű csapadékvíz-elvezetésre vonatkozó szabályozás nem egyértelmű. A törvényjavaslat ezt a hiányosságot pótolja és a felelősség egyértelmű megállapítására tesz javaslatot, a törvényi szintű ágazati szabályozás, a Vgtv. pontosításával.

A Vgtv. 7. § (4) bekezdésének új g) pontja szerint a település belterületén a csapadékvíz elvezetését biztosító árkok fenntartása és vízelétesítmények üzemeltetése az önkormányzat egyértelmű felelőssége, azonban az országos közút, illetve a közforgalmú vasút víztelenítését szolgáló árkok, csatornák és egyéb vízelvezető vízelétesítmények fenntartására a közúti közlekedésről, illetve a vasúti közlekedésről szóló törvények az irányadóak.

A Vgtv. 7. § (3) bekezdése alapján a helyi önkormányzat tulajdonában lévő vizekről és vízelétesítményekről a központi és az önkormányzati költségvetésben meghatározott pénzeszközök felhasználásával kell gondoskodni. Ezek mellett európai uniós támogatás igénybevétele is lehetséges a szükséges fejlesztések megvalósításához.

Hangsúlyozni szükséges, hogy a belterületi csapadékvíz elvezetését biztosító árkok, vízelétesítmények fenntartása nem új többletfeladat, mivel az korábban is önkormányzati feladat volt és a településüzemeltetéshez kapcsolódik. Az Möt. keret jellegű szabályozása mellett az ágazati jogszabályban, a Vgtv.-ben rögzítjük az önkormányzati felelősséget.

Ugyanakkor azt is rögzíteni szükséges, hogy a közterületre hulló és oda vezetett csapadékkal – a klímaváltozás hatásaira való tekintettel is – nem feltétlenül elsődleges és egyetlen cél az elvezetés. Az aszályos és csapadékos időszakok változása miatt a belterületen keletkező csapadékvizet nem csak elvezetni lehet, hanem amennyiben szükség van rá, az elvezetés mellett a víz visszatartásának lehetőségét is meg kell teremteni.

A Vgtv. javasolt módosítása megteremti a települési önkormányzatok számára a lehetőséget, hogy a csapadékvizekkel felelősen gazdálkodjanak, és a csapadékvíz kizárólagos elvezetési kötelezettsége helyett más, a helyi körülményektől függő fenntarthatóbb megoldásokat is alkalmazhassanak, a vízkészletekkel történő fenntartható gazdálkodás figyelembevételével.

A törvénymódosítással összhangban áll az 1042/2012. (II. 23.) Korm. határozattal kihirdetett Magyarország vízgyűjtő-gazdálkodási terve, amely a vízelvezés mellett a vízvisszatartás megvalósítását, a vízkészletek részeként a csapadékvizekkel történő fenntartható gazdálkodást, valamint a hasznosítható vízkészletek hosszú távú védelmét az általános célkitűzések és a részletes intézkedések között is szerepelteti. A szabályozással megvalósítható, hogy az önkormányzatok ne csak a csapadékvíz elvezetésére, hanem magára a csapadékvízzel történő gazdálkodásra is kaphassanak támogatást, amelybe a vízvisszatartás és azon intézkedések is beletartoznak, amelyek a befogadó vízfolyás minőségét is védik.

a 4. §-hoz

A Vgtv. olyan módosítását tartalmazza, hogy a vízügyi igazgatóságnak rendszeresen vizsgálnia kell, van-e az öntözővíz továbbítását akadályozó csatornaszakasz vagy kisvízfolyás. Ennek fennállta esetén kezdeményeznie kell a fővárosi, megyei katasztrófavédelmi igazgatóságnál – mint vízügyi hatóságnál – az üzemeltetésre vonatkozó vízügyi hatósági kijelölést.

A vízügyi hatóságnak a hatályos szabályozás szerint 60 napon belül lefolytatott hatósági eljárásban kell a vízügyi igazgatóságot üzemeltetőnek és fenntartónak kijelölnie, ha a hatóság

- a) megállapítja, hogy az adott vízfolyásnak, csatornának az öntözésben betöltött szerepe közérdekű, és
- b) a vízfolyás, csatorna elhanyagolt állapota akadályozza az öntözővíz-továbbítást.

A vízügyi hatóság kijelölő döntése két évig hatályos és fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható, ugyanakkor lehetőség van a kijelölő döntés felülvizsgálatára és időbeli hatályának meghosszabbítására.

Amennyiben az öntözővíz továbbítását akadályozó mű tulajdonosa a hatósági kijelölés helyett üzemeltetési szerződésben kívánja üzemeltetésre átadni az elhanyagolt csatornaszakaszt a vízügyi igazgatóságnak, erre lehetősége van. Ilyenkor a folyamatban lévő kijelölési eljárást meg kell szüntetni, illetve ha már a kijelölés megtörtént, a hatósági döntést vissza kell vonni.

Fontos hangsúlyozni, hogy a tulajdonjog fenti korlátozására, azaz a hatósági kijelölésre vagy az üzemeltetési szerződéssel történő kötelező átadásra csak abban az esetben kerülhet sor, ha a közérdekű vízilétesítmény akadályozza az öntözővíz továbbítását. Továbbá ezek a vízilétesítmények nem kerülnek az állam tulajdonába, hanem csak a művek üzemeltetését végzi a vízügyi igazgatóság.

az 5. §-hoz

A Vgtv. hatályos előírása alapján a vízilétesítmény megszüntetéséhez is vízjogi létesítési engedélyt kér a vízügyi hatóság. A vízjogi engedélyezési eljáráshoz szükséges kérelemről és mellékleteiről szóló 18/1996. (VI. 13.) KHVM rendelet 2. §-a ennek megfelelően egységesen határozza meg a vízilétesítmény létesítésére, átalakítására, továbbá megszüntetésére (pl. kút eltömedékelése) irányuló vízjogi létesítési engedély iránti kérelem tartalmi követelményeit és a kötelezően benyújtandó mellékleteit.

A vízilétesítmények megszüntetésének műszaki körülményei ugyanakkor lényegesen eltérnek a létesítéskori körülményektől és feltételektől. Ennek megfelelően a következetes elkülönítés és életszerű terminológia alkalmazása érdekében – hasonlóan például az építésügyi hatósági eljárásokhoz, ahol külön engedély kategória a bontási engedély – a törvényjavaslat a vízilétesítmények megszüntetésére külön engedélytípus bevezetését javasolja.

a 6-10. §-hoz

A jelenleg hatályos Vgtv. 39. § (1) bekezdése szerint a társulat felett a törvényességi felügyeletet a cégbíróság látja el, ugyanakkor a Vgtv. 39. § (2) bekezdése alapján a víziközmű társulat felett törvényességi ellenőrzést gyakorol a társulat székhelye szerinti vízügyi igazgatási szerv.

A vízügyi igazgatóságok gyakorlati tapasztalatai rámutattak arra, hogy a víziközmű társulatoknál a vízügyi igazgatóságok részéről szakmai ellenőrzésre van szükség, nem pedig jogszerűségi vizsgálatra, törvényességi ellenőrzésre. A Vgtv. módosítása a vízügyi szakmai követelmények ellenőrzését telepíti a vízügyi igazgatósághoz, amely egyben a vízügyi igazgatóságok profiljába is reálisabban illeszkedik. A törvényességi felügyeleti jogkör gyakorlása továbbra is a cégbíróságok feladata.

A hatályos Vgtv. a törvényességi ellenőrzéshez nem kapcsol olyan jogosítványokat, hatásköröket, amelyek az ellenőrzés megállapításait nézve intézkedési lehetőséget adnak a hatóságok irányába. Módosító javaslatunk – a szakmai ellenőrzési jogosultság létrehozása mellett – erre is vonatkozik, és a vízügyi hatóság és a fővárosi, megyei kormányhivatal irányába is biztosítja az intézkedés kezdeményezésének lehetőségét.

Maga a vízügyi hatóság a szakmai ellenőrzés keretében tagja a szervező bizottságnak és nyomon követi annak munkáját, továbbá részt vesz a taggyűlésen; a víziközmű létrehozásával, illetve a fejlesztés szükségességével kapcsolatban előzetesen nyilatkozik, hogy a tevékenység mennyiben jelenti a 38. §-ban foglalt közfeladat ellátását (azaz a víziközmű társulat valóban közműves vízellátást, szennyvízelvezetést és -tisztítást, vagy belterületi vízrendezést és csapadékvíz-elvezetést biztosító vízilétesítmények megvalósítására, fejlesztésére jön létre), továbbá javaslatot adhat a tervezéshez, a kivitelezés ütemezéséhez. A vízügyi igazgatóság közvetlenül kezdeményezi a víziközmű társulat működésével kapcsolatban feltárt szakmai hiányosságok megszüntetését, figyelemmel kíséri a 38. § szerinti közfeladat teljesítésének végrehajtását, valamint a végrehajtást követően az elszámolási eljárás lefolytatását. A feladat figyelemmel kíséréséhez kapcsolódóan a víziközmű társulattól személyes adatot nem tartalmazó adatszolgáltatást kérhet.

Mindenképpen szükséges azt is biztosítani, hogy a víziközmű társulat által létesítendő vagy fejlesztésre kerülő vízellátási létesítmények, mint víziközművek a víziközmű-szolgáltató által átvételre és üzemeltetésre is kerüljenek, így a víziközmű társulat alapításának szabadságát tiszteletben tartva a leendő szolgáltató részére is jogokat kell biztosítani a beruházás műszaki tartalma és a megvalósítás ütemezése vonatkozásában. Így a javaslat szerint a víziközmű-szolgáltatót a társulatnak az alakuló taggyűlésére és az ezt követő taggyűlésekre meg kell hívni, a szolgáltató a megvalósítandó közcélú vízellátási létesítmény tervére és a kivitelezés ütemezésére véleményt nyilváníthat, a víziközmű társulat képviselőjéhez kérdést intézhet, valamint a vízellátási létesítmény vízjogi létesítési, illetve vízjogi üzemeltetési engedélyezési eljárása során ügyféli jogállás illeti meg.

A törvényjavaslat tartalmazza továbbá a Vgtv. olyan irányú módosítását, amely szerint minden település csak a saját közigazgatási területére vonatkozóan hozhasson döntést a közműves vízellátás, szennyvízelvezetés és –tisztítás, a belterületi vízrendezést és csapadékvíz elvezetést szolgáló vízellátási létesítmények létrehozására, illetve fejlesztésére vonatkozóan, azaz más település határozata ne terjedjen túl a közigazgatási határán.

A módosítás egyúttal a Vgtv-nek a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvénnyel történő összhangját is megteremti a víziközmű fogalma és a víziközmű társulat relációjában.

a 11. §-hoz

A Vgtv. 29. § (3) bekezdése, valamint a Vgtv. 32/A. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy a vízügyi hatóságnak milyen esetekben kell vízgazdálkodási bírságot kiszabni. Így az engedély nélküli vízimunka, illetve a vízellátási létesítmény engedély nélküli megépítése esetén, a fennmaradási engedély utólagos megadásával egyidejűleg vízgazdálkodási bírságot kell kiszabni, egyúttal a jogszabályban, a közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktusban vagy a hatósági határozatban megállapított vízgazdálkodási előírás megszegése esetén szintén kötelező a bírság kiszabása.

A Vgtv. csak felső határt állapít meg a bírság mértékére vonatkozóan, amely az engedély nélkül létrehozott építmény értékének 80%-áig, összeszerűen 1 000 000 forintig, természetes személy esetén pedig maximum 300 000 forintig terjedhet. A rendelkezések kizárólag annyit írnak elő, hogy a bírság mértékének a „jogsértő magatartás súlyához igazodónak” kell lennie. Az azonban nem kerül szabályozásra, hogy a bírság kiszabásakor a hatóságnak mely szempontrendszer alapján kell mérlegelni és megállapítani a bírság mértékét. Így szélsőséges esetben előfordulhat, hogy ugyanazon előírások megsértéséért az ország különböző területein akár több nagyságrendbeli eltérés mutatkozhat a bírságok összegét illetően.

Ezért a fentiekben előadott indokok alapján olyan szabályozás kidolgozása szükséges, amely részleteiben meghatározza a bírság kiszabásának figyelembe veendő szempontokat. Ez az intézkedés javítani fogja az országon belüli egységes jogalkalmazás megvalósítását, amely állami és ügyféli érdek; megkönnyíti a vízügyi hatóságok munkáját; valamint a mostaninál átláthatóbb, következetesebb eljárási gyakorlatot teremt. Egyúttal kormányrendeleti szinten kerülnek meghatározásra a bírság megfizetési módjára vonatkozó szabályok.

a 12. §-hoz

A jogharmonizációs záradéknak a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre utaló jogharmonizációs klauzulával történő kiegészítését tartalmazza. A törvényt korábban már notifikálták a szolgáltatási irányelv tekintetében, de az irányelvre történő utalás akkor nem került bele a Vgtv-be, így ezt a Kormány most pótolja.

a 13. §-hoz és az 1. mellékletehez

A törvényjavaslat melléklete a Vgtv. 1. mellékletét módosítja.

A Vgtv. 1. mellékletének 26. b) pontjához: A saját célú vízilétesítmény fogalmára vonatkozó módosítási javaslat indoka az egységes jogalkalmazást segítő egyértelmű fogalom-meghatározás megalkotása, a vízellátás fogalma alá nem sorolhatók be a szennyvíz gyűjtését, elvezetését, tisztítását, elhelyezését és hasznosítását szolgáló művek, azokat külön szükséges nevesíteni, egyértelműen elhatárolva a szintén háztartási szennyvizeket kezelő közművektől.

Az 1. melléklet 43. pontjához kapcsolódóan: Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény és a hozzá kapcsolódó végrehajtási jogszabályok az árvízi lefolyási sáv fogalmát használják, az erdészeti előírások e fogalom alapján kerülhetnek előírásra, ezért az erdővédelmi és a Vgtv. összhangjának érdekében szükségesnek tartjuk a fenti módosítást.

a 14. §-hoz

A módosítás pontosító rendelkezéseket tartalmaz, a hatályos Vgtv. helytelenül, a törvény végrehajtására kiadott rendeletre hivatkozik, azonban a Vgtv-nek nincsen külön végrehajtási rendelete. A kitermelt víz elhelyezésének módjáról történő rendelkezés során az eljáró hatóságnak több jogszabály rendelkezéseit figyelembe kell venni, többek között a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról szóló 147/2010. (IV. 19) Korm. rendeletben, a 2000/60/EK Víz Keretirányelv felszín alatti vizekre vonatkozó környezeti célkitűzéseit is jogharmonizáló, a felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendeletben, vagy a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII.25.) Korm. rendeletben megjelenő feltételeket.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény szerint már nincsenek jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek, így a Vgtv. 40. § (1) bekezdésének erre tekintettel történő módosítására is javaslatot teszünk.

A Vgtv. 44/E. § (2) és (3) bekezdésének módosítása a behajtható köztartozás behajtása kezdeményezésének jogát nem korlátozza a közszolgáltatóra, hanem a követelés azon jogosultja is intézheti azt, akinek a közszolgáltató a követelés behajtását engedményezte.

A Vgtv. 31/A. §-a szerint a vízügyi igazgatási szerveknek a vízügyi hatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló rendeletben meghatározott tevékenységek esetében nem kell igazgatási szolgáltatási díjat fizetniük. Ugyanakkor a díjfizetési mentességgel érintett eljárások konkrét meghatározására a Vgtv. jelenleg nem ad – a felhatalmazó rendelkezések között – szabályozási jogkört, így a törvényen belüli összhang megteremtése szükséges. A Vgtv. 45. § (8) bekezdés m) pontja ezért úgy módosul, hogy a vízgazdálkodásért felelős

miniszter a vízügyi igazgatási szervek díjfizetési mentességével érintett eljárásokat is meghatározza.

A Vgtv. 1. melléklet 5. pontjához kapcsolódóan a módosítás a település mellett a településrész árvízmentesítését szolgáló művek, illetve a körtöltésnek nem minősülő töltés esetén is megengedi az elsőrendű árvízvédelmi vízilétesítmény kategóriába sorolást.

a 15. §-hoz

A 45/D. § rendelkezése a 2014. január 1-jétől június 30-ig terjedő időtartamra határoz meg rendelkezést, így annak hatályban tartása már nem indokolt. Továbbá az egyértelműség érdekében is szükséges a hatályon kívül helyezés, mivel a javaslatban szereplő új 22/A. § alapján a vízügyi igazgatási szerv már rendszeresen vizsgálja (nemcsak hat hónapos időtartamban), hogy van-e az öntözővíz továbbítását akadályozó vízfolyás- vagy csatornaszakasz.

a 16. §-hoz

A Ttv-ben a tűz- vagy robbanásveszélyes készülék, gép, berendezés fogalmának újradefiniálása szükséges a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról szóló 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: CLP-rendelet) veszélyességi osztályai és veszélyességi kategóriái szerint. Tekintettel arra, hogy a magyar jogszabályokban jelenleg a tűz- vagy robbanásveszélyes anyagok és keverékek fogalma nem feleltethető meg a CLP-rendelet szerinti osztályba sorolásnak, szükséges azon anyagok és keverékek veszélyességi osztályainak megadása, melyek előállítása, feldolgozása, használata, tárolása vagy kimérése esetén egy készülék, gép, berendezés tűz- vagy robbanásveszélyesnek minősül.

A tűz- vagy robbanásveszélyesség meghatározása szempontjából indokolt két csoport, a termék és a technológia megkülönböztetése. Az utóbbi alapvetően több termékből álló rendszer. A termék fogalmát a Ttv. 4. § i) pontja meghatározza, de indokolt meghatározni a tűz- vagy robbanásveszélyes technológia fogalmát is, egyrészt mert kapcsolódik a tűz- vagy robbanásveszélyes készülék, gép, berendezés új fogalmához, másrészt mert e fogalom szerepel a Ttv. 20. § (2) bekezdésében. Léteznek olyan – akár több építményre kiterjedő – rendszerek, ahol tűz- vagy robbanásveszélyes anyagok és keverékek alkalmazása több, egymáshoz kapcsolódó gépen, készüléken keresztül történik, továbbá előfordul, hogy a rendszerekben időszakosan eltérő tűz- vagy robbanásveszélyes anyagokat használnak. Ezekben az esetekben a rendszer nem sorolható a tűz- vagy robbanásveszélyes készülék, gép, berendezés, azaz a termék fogalmába, mivel több gép, készülék alkotja azt.

A Ttv. 13. § (2) bekezdésében szerepel a „megfelelőségi nyilatkozat” fogalma, ezért az egységes jogalkalmazás érdekében indokolt a fogalom meghatározása, ami a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2008. július 9-i 2008/768/EK európai parlament és tanács határozat III. mellékletében meghatározott EK-megfelelőségi nyilatkozat tartalmán alapul.

a 17. §-hoz

2013. július 1-jéig minden tűzoltó-technikai termék tűzvédelmi megfelelőségét tanúsítvány, vagy forgalmazási engedély igazolhatta, azonban 2013. július 1-jét követően, azon tűzoltó-technikai termékek esetén, melyek építési terméknek minősülnek, már csak teljesítménynyilatkozattal igazolható a megfelelősége az építési termék építménybe történő betervezésének és beépítésének, ennek során a teljesítmény igazolásának részletes szabályairól szóló 275/2013. (VII. 16.) Korm. rendelet. szerint. A Ttv. jelenleg hatályos rendelkezése ezen kötelezettség teljesítésére 2015. július 1-jéig ad határidőt. Eddig fogadhatóak el a tűzvédelmi megfelelőségi tanúsítványok és a forgalmazási engedélyek. A magyarországi gyártók és forgalmazók visszajelzései alapján indokolt a türelmi idő 2 évről 3 évre történő meghosszabbítása, mert az eljárás időigényes, a tanúsító szervezetekhez sok kérelem érkezett, az igényeket nem tudják időben teljesíteni, melynek következtében a beruházások leállhatnak, illetve a létesítmények használatbavétele elhúzódhat.

a 18. §-hoz

A Ttv. jogharmonizációs záradékát tartalmazza, tekintettel a Ttv. 4. §-ának módosuló *i*) pontjára.

a 19. és 20. §-hoz

Az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény szerint a közszolgáltatási szerződésen alapuló hulladékgazdálkodási közszolgáltatás hiányában, a közszolgáltatás ideiglenes ellátására a hatáskörrel rendelkező fővárosi, megyei katasztrófavédelmi igazgatóság határozattal közérdekű szolgáltatót jelöl ki.

Jelenleg a kijelölés az alapeljárásban – egyszeri hatósági döntéssel – maximálisan 9 hónapra történhet. A kijelölések eddigi tapasztalatai alapján ugyanakkor megállapítható, hogy több települési önkormányzat a fenti időtartam alatt nem tud eleget tenni a szerződéskötési kötelezettségének, továbbá a katasztrófavédelmi igazgatóság részéről történő kijelölés meghosszabbítás időtartama is eredménytelenül telik el.

Ezért a törvényjavaslat a többszöri meghosszabbítás helyett – a települési önkormányzat hulladékgazdálkodási közszolgáltatás helyreállítására vonatkozó kötelezettségének fenntartása mellett – arra tesz javaslatot, hogy a közszolgáltatás helyreállításáig, de legfeljebb a végrehajtási kormányrendeletben meghatározott időtartamig kerülhessen sor a kijelölt közérdekű szolgáltató általi ideiglenes ellátásra.

Ezzel összhangban a törvény 4. §-a kiegészítésre kerül a Kormány részére vonatkozó felhatalmazással, amely szerint hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának kiesése esetére az ideiglenes ellátásra irányuló kijelölés lehetséges időtartamát kormányrendelet határozza meg.

a 21. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezést tartalmaz.

a 22. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a Vgtv-be és a Ttv-be e törvényjavaslat emel be jogharmonizációs záradékot, azt a törvényjavaslatban is meg kell ismételni.